

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010056
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3815010056.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému T. K. a spol., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) ods. 4 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona sčasti v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 2. júla 2019 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaných T. K., Y. U., ml. L. X., L. V. a X. V. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. novembra 2018, sp. zn. 2T/20/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. novembra 2018, sp. zn. 2T/20/2015 boli obžalovaní 1) T. K., nar. XX.X.XXXX v X., bytom L., P. XX /2, 2) P. P., nar. XX.X.XXXX v X., bytom Z. W., J. V. XX/ X, 3) Y. U., nar. XX.X.XXXX v L., bytom T. D., D. XXX/XX, okr. L., 4) ml. L. X., nar. XX.XX.XXXX v X., bytom V., J. XXX/XX, okr. L., uznaný za vinných a to obžalovaný T. K.

v bodoch 1, 2, 3, 4, 5 z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona sčasti v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a v bode 6 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, obžalovaný P. P. v bodoch 2, 3, 4, 5 z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona sčasti v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, obžalovaný Y. U. v bodoch 1, 2 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, sčasti v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, obžalovaný ml. L. X. v bode 6 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný T. K., obžalovaný Y. U.

1. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v presne nezistenom čase od 11.30 h dňa 23.9.2005 do 16.00 h dňa 24.9.2005 v obci W. B. P., okr. Partizánske vošli na dvor rodinného domu č. XXX, následne páčidlom vylomili vchodové dvere domu, odkiaľ odcudzili 1 ks televízor značky OVP, 1 ks televízor značky Sony, 1 ks DVD prehrávač - domáce kino, 1 ks satelitný prijímač, 1 ks audio veža, 1 ks mikrovlnná rúra, 1 ks rýchlovarná kanvica, 1 ks rádio s CD prehrávačom, 1 ks kožená bunda pánska, 2 ks zberateľské nože, 1 ks deka zn. Larisa, 2 ks návlečky na paplón, 60 kg bravčového mäsa, 10 ks DVD nosičov a 30 ks CD nosičov, čím spôsobili majiteľke domu Y. U. odcudzením vecí škodu vo výške 1.898,70 eur (57.200,-Sk) a poškodením zariadenia škodu vo výške 5,- eur.

obžalovaný T. K., obžalovaný Y. U., obžalovaný P. P.

2. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v presne nezistenom čase od 13.30 h dňa 12.11.2005 do 09.00 h dňa 13.11.2005, v L. na ulici Y. spreď garáže rodinného domu č. XX odcudzili osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia TEC: PD-XXXAN, VIN: TMBDJ11U3Y2277201, v ktorom sa nachádzala pánska kožená kabelka, kožená pánska peňaženka, výstražný trojuholník, autorádio, ťažné lano, autolekárničku, tak, že toto odomkli za pomoci duplikátu kľúča a odišli s ním na neznáme miesto, čím spôsobili majiteľovi tohto vozidla N.. T. X. odcudzením tohto vozidla škodu vo výške 9.389,56 eura (282.870,- Sk),

obžalovaný T. K., obžalovaný P. P.

3. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou, v presne nezistenom čase, od 4.12.2005 do 06.45 h dňa 5.12.2005, vošli na dvor rodinného domu XXX v obci L., kde najskôr rozbili sklenenú výplň na pravých zadných dverách, nad tam odparkovanom osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia 1,9 TDI TEČ: BA - XXX NG a z batožinového priestoru odcudzili notebook zn. HP OB 6000 C550 nezisteného výrobného čísla, notebook značky Portége 4010 nezisteného výrobného čísla, notebook značky Toshiba výr. číslo 31189348 G, notebook značky Toshiba, výr. čísla Z 0101447 G notebook značky Toshiba, výr. čísla 31200185 G, notebook IBM, výr. číslo 76H3518, 2 ks diaľkového ovládača na otvorenie dverí, knihu jász s technickým preukazom, čím spôsobili spoločnosti Siemens Business Services s.r.o. Bratislava, Stromová 9 škodu odcudzením v celkovej výške 8.975,- eur (270.400,- Sk) a poškodením motorového vozidla vo výške 87,96 eur (2.650,- Sk),

obžalovaný T. K., obžalovaný P. P.

4. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou, v čase od 16.00 h dňa 7.1.2006 do 04.00 h dňa 8.1.2006, v obci W. B. P., okr. Partizánske vošli na dvor rodinného domu XXX, kde vytrhli zámok na rolovacích plastových dverách garáže, rozbili okno na dome, následne vošli do domu, odkiaľ odcudzili mobilný telefón Siemens SL55, 99,58 Eur (3.000,-Sk), kolok v hodnote 33,19 euro (1.000,- Sk), Notebook INB, weksler na CD, Wag program na opravu osobných motorových vozidiel, komunikačný kábel, 3 krátkovlnné vysielacky, kufrik s raznicami, 3 riadiace jednotky Porsche a originál kľúče od osobného motorového vozidla Audi A8 TEČ: PE-XXXAU, VIN: WAUZZZ4DZTN002062, ktoré odomkli a odišli s ním na neznáme miesto, čím spôsobili škodu odcudzením motorového vozidla značky Audi A8 TEČ: PE-XXXAU a osobných vecí G. S., v celkovej výške 11.518,69 eur (347.012,- Sk) a G. S. odcudzením vecí v celkovej výške 3.518,55 eur (106.000,- Sk) a poškodením rodinného domu, majiteľke tohto rodinného domu Y. U. škodu v celkovej výške 35,- eur,

obžalovaný T. K., obžalovaný P. P.

5. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou, v presne nezistenom čase, od 18.30 h dňa 12.1.2006 do 11.30 h dňa 13.1.2006, v L. na Ulici B. páčidlom vylomili zámok na dverách garáže č. I. XXXX, kde vylomili skriňu, odkiaľ odcudzili 1 ks Gola sadu značky Tona, následne kladivom prebúrali stenu so susednou garážou č. I. XXXX, z ktorej odcudzili motocykel KTM 620 oranžovej farby výr.č. VBKEXN407WM719657, 1 ks motocykel značky Honda 125 CR rok výroby 1990, motokrosový špeciál, 1 ks motocykel zn. Kawasaki 125 KXM červenej farby, rok výroby 1994, 1 ks motor značky Aprilia Tuareg 125 cm³, kompresor, flexibrúsky, meradlá, mikrometre na opravu motocyklov, servisné náradie, čím spôsobili majiteľovi garáže č. I. 1259 L. V. škodu odcudzením vecí v celkovej výške 29,87 eur (900,- Sk) a škodu na zariadení v celkovej výške 56,43 eur (1.700,- Sk) a majiteľovi garáže č. I. XXXX Y. X., odcudzením vecí v celkovej výške 7.627,96 eur (229.800,-Sk) a škodu na zariadení v celkovej výške 53,11 eur (1.600,-Sk),

obžalovaný T. K., obžalovaný ml. L. X.

6. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšími osobami, dňa 26.7.2006 v čase asi o 01.30 h v obci V. na ul. X. T., okr. L. vykonali krádež vlámaním do pohostinstva a to tak, že pred príchodom objektu pohostinstva ďalšia osoba zavolala cez mobilný telefón T. K., ktorý bol v tom čase v mieste svojho trvalého bydliska, aby pozoroval hlavnú cestu od L. do V. a v prípade, že na nej spozoruje policajnú hliadku nech cez mobilný telefón upozornil o tom ostatných. Zatiaľ sa ostatní obžalovaní presunuli k zadnej časti pohostinstva, kde ďalšie 2 osoby prineseným skrutkovačom odmontovali po dve skrutky na mreži okna vedúceho do WC a keď sa im mrežu nepodarilo odstrániť, išla ďalšia osoba do miesta svojho trvalého bydliska, odkiaľ priniesla pákové kliešte, ktorými ďalšie 2 osoby a X. spoločne prestrihli mreže. Následne po odistení vetračky oknom vošli X. a ďalšia osoba do objektu, odkiaľ odcudzili rôzne cukrovinky, cigarety rôznych značiek, alkohol a hotovosť. Ďalšia osoba zatiaľ stála nepozorovane pri objekte a sledovala, či k objektu niekto neprichádza. Zároveň bola v telefonickom kontakte s obžalovaným K., ktorý ho oboznamoval so situáciou na prízjazdovej ceste. Potom ako X. a ďalšia osoba vyšli z objektu, spoločne odišli na lúku v blízkosti obce, kde si odcudzené veci rozdelili. V čase asi o 02.20 h dňa 26.7.2006 sa do objektu vrátili, pričom K. pozoroval hlavnú cestu, ďalšia osoba pozorovala okolie objektu a ďalšia osoba spolu s X. vošli do pohostinstva, kde ďalšia osoba

prineseným skrutkovačom vypáčila 2 ks výherných automatov, z ktorých odcudzila väčšie množstvo mincí v nominálnej hodnote 2,- Sk, 5,- Sk, 10,- Sk, čím spôsobili majiteľovi pohostinstva L. W. škodu odcudzením v celkovej výške 1.042 eur (31.393,-Sk), škodu na zariadení v celkovej výške 15,-eur a spol. REX s.r.o. Nové Zámky, Michalská bašta 20, IČO 314446124 škodu odcudzením eur z hracích automatov v celkovej výške 688,54 eur (20.743,-Sk) a škodu poškodením dvierok výherných automatov vo výške 17,92 eur (540,- Sk).

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný T. K. podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému T. K. rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/115/2014 zo dňa 27.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp.zn. 2To/3/2015 zo dňa 12.03.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku, ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovaný P. P. bol odsúdený podľa § 212 ods. 4, § 51 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 39 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody s probačným dohľadom 3 (tri) roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému P. P. povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

U obžalovaného Y. U. podľa § 44 Tr. zákona okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona pretože má za to, že trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/14/2008 zo dňa 18.06.2008, právoplatný dňa 04.07.2008, ktorý vykonal dňa 04.07.2009, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

U obžalovaného ml. L. X. okresný súd podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zákona upustil od potrestania.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaným T. K. a Y. U. okresný súd uložil povinnosť spoločne a nerozdielne poškodenej Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXXX K., V. str. 90 nahradiť škodu vo výške 1.938,70 euro. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaným T. K. a P. P. okresný súd uložil povinnosť nahradiť poškodenej G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., ul. T. č. XXX/X škodu vo výške 896,64 euro, poškodenému G. S., bytom X., L. XXX/XX škodu vo výške 3518,55 euro, poškodenému L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., B.. sv. S. X/X škodu vo výške 86,30 euro.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku boli poškodení N.. T. X. , nar. XX.XX.XXXX, bytom L., ul. Y. č. XX, spoločnosť Siemens Business Services s.r.o. Bratislava, Stromová 9, Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., ul. G. XX/X, L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., ulica I. XXX/XX, spoločnosť REX s.r.o., Nové Zámky, Michalská bašta 20, IČO: 314446124 s nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Obžalovaných L. V. , nar. XX.XX.XXXX, bytom L., R. XXXX/X a X. V., nar. XX.XX.XXXX , bytom L., T. XXX/XX súd prvého stupňa oslobodil podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku spod obžaloby pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona, ktorý mali spáchať na tom skutkovom základe, že :

7. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s T. K., v čase od 22.00 h do 22.30 h dňa 21.3.2006, v obci B.-X., na ulici V. B. B. 13 vošli do uzamknutej pivnice odkiaľ odcudzili benzínovú záhradnú kosačku 4,5 KW, čerpadlo na vodu zn. WILLO, záhradný vysávač, čím spôsobili majiteľovi rodinného domu a odcudzených vecí N.. K. P., škodu na odcudzených veciach v celkovej výške 514,51 eur (15.500,- Sk). Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol (s výnimkou obžalovaného P. P.) právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote, včas podaným odvolaním napadol prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaných T. K., Y. U., ml. L. X. pre nesprávnosť výrokov o uložených trestoch odňatia slobody a o spôsobe ich výkonu, resp. o upustení od uloženia súhrnného

trestu a od upustenia od potrestania, ktoré tresty považoval za neprimerané s poukazom na doterajší život obžalovaných, ktorí doposiaľ boli viackrát odsúdení a preto uložené tresty považuje za mierne, ako aj vo výrokoch o vine, keď podľa jeho názoru konanie týchto troch obžalovaných vzhľadom na spôsob spáchania trestnej činnosti a výšku spôsobenej škody, malo byť kvalifikované (tak ako to navrhol aj v záverečnej reči) u obžalovaného T. K. ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm.a), ods.4 písm.b) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm.e) Tr.zák., u obžalovaného Y. U. ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm.a), ods.4 písm.b) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm.e) Tr.zák. a u obžalovaného ml. L. X. ako zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm.b) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm.e) Tr.zák. a aj v neprospech obžalovaných L. V. a X. V. zhodne do výrokov o vine, teda oslobodzujúceho výroku vo vzťahu k týmto dvom obžalovaným. Podľa názoru prokurátora bola obom označeným obžalovaným trestná činnosť preukázaná výpoveďami svedkov, ktorí boli vypočutí v priebehu udalosti ihneď po spáchaní trestnej činnosti a vtedy si celý priebeh udalosti podrobne pamätali. Svedok G. T. videl obvinených pri páchaní trestnej činnosti, keď vypovedal, že jednému z nich videl priamo do tváre, z tohto dôvodu bola vykonaná aj rekognícia, pri ktorej obvinených opoznal, o čom bol urobený aj záznam, ktorý podpísal. Aj keď si na hlavnom pojednávaní vzhľadom na odstup času už určité podrobnosti nepamätal, poukázal na jeho výsluch bezprostredne po prejednávanej udalosti. Aj svedok L. P. priebeh udalostí podrobne popísal, videl obžalovaných ako páchajú trestnú činnosť a aj popísal ich oblečenie, o čom informoval aj poškodeného. Z dôvodu rozporov v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní s výpoveďou v prípravnom konaní, po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania na hlavnom pojednávaní uviedol, že výpoveď z prípravného konania je pravdivá, pretože bola vykonaná bezprostredne po predmetnej udalosti. Boli vypočutí aj členovia policajnej hliadky I. W. a L. L., ktorí boli vyslaní na miesto činu, avšak páchatelov tam už nenašli. Hľadali preto motorové vozidlo podľa popisu, ktorý mali k dispozícii a toto našli v obci I., ktoré aj zastavili. Počas kontroly zistili, že sa tam nachádzajú tri osoby, ktorých oblečenie podrobne popísali. Vo vozidle neboli nájdené žiadne odcudzené veci a tieto tri osoby následne odovzdali inej hliadke. Popis týchto troch osôb bol totožný s popisom osôb, ktoré sa mali vlámať do domu poškodeného N. K. P.. Na podklade uvedených dôvodov navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 1, ods.4 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a prikázal okresnému súdu v trestnej veci znovu konať a rozhodnúť.

Obžalovaný ml. L. X. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že okresný súd pri rozhodovaní o jeho osobe postupoval správne a zákonne, keď podľa § 40 ods.1 písm.a) Tr.zák. u neho upustil od potrestania a rovnako správne jeho konanie aj právne posúdil ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a) Tr.zák. Skutok, ktorého sa dopustil sa stal ešte 26.7.2006, teda vo veku, kedy ešte nemal ani 15 rokov a chodil na základnú školu. Ku skutku sa v plnom rozsahu priznal, svoj čin úprimne oľutoval a dokonca sám dobrovoľne škodu spôsobenú poškodeným nahradil. Od spáchania skutku žil usporiadaným životom, medzičasom ukončil stredoškolské aj vysokoškolské vzdelanie a riadne pracuje. Od spáchania skutku uplynula len do dňa vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa doba viac ako 12 rokov a teda nemožno predmetnú trestnú vec považovať za skončenú v primeranej lehote a neprimeraná dĺžka procesu vedie jednak k zásadnému zníženiu stupňa nebezpečnosti deliktu pre spoločnosť, ale aj k záverom o potrebe podstatnej korekcie sankcionovania prejednávaneho deliktu. Navrhol preto odvolanie prokurátora vo vzťahu k jeho osobe ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Obžalovaný T. K. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že okresný súd ho uznal za vinného zo spáchania skutkov, ktoré právne kvalifikoval rovnako ako tieto boli právne posúdené v podanej obžalobe. On vinu za takto kvalifikované skutky uznal, prokurátor navrhol jeho vyhlásenie o uznaní viny prijať, čo súd následne na hlavnom pojednávaní dňa 8.6.2015 aj vykonal a preto podľa jeho názoru nemožno právnu kvalifikáciu skutku v jeho neprospech meniť po tom, ako urobil vyhlásenie o uznaní viny, ktoré súd prijal. Od spáchania skutkov uplynula doba viac ako 12 rokov a aj keď on bol viackrát trestaný, po prepustení z posledného výkonu trestu vedie riadny život, svoje pomery skonsolidoval a aj sa riadne zamestnal a preto trest, ktorý mu bol aj s použitím § 39 ods.1 Tr.zák. ako súhrnný uložený vo výmere 6 mesiacov, považuje za zákonný a správny a preto odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Obžalovaní L. V. a X. V. navrhli zhodne odvolanie prokurátora podané v ich neprospech ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na správny oslobodzujúci výrok vo vzťahu ku každému z nich, ktorý okresný súd aj správne odôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 3. apríla 2019, na verejnom zasadnutí dňa 2. júla 2019 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o vine a trestoch odňatia slobody a o spôsobe ich výkonu u obžalovaných T. K., Y. U. a ml. L. X., ako aj o vine a treste, teda o oslobodení spod obžaloby u obžalovaných L. V. a X. V., ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaných T. K., Y. U. a ml. L. X., teda výrokov o vine, ktoré nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výrokoch o trestoch odňatia slobody a o spôsobe ich výkonu vo vzťahu ani k jednému z týchto troch obžalovaných. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému T. K. podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 1 Tr. zákona ako trest súhrnný vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia v súlade s § 42 ods. 2 Tr. zák. výroku o treste uloženom obžalovanému T. K. rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/115/2014 zo dňa 27.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/3/2015 zo dňa 12.03.2015, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, výrok, ktorým bolo u obžalovaného Y. U. podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona z dôvodu, že trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol tomuto obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/14/2008 zo dňa 18.06.2008, právoplatný dňa 04.07.2008, ktorý vykonal dňa 04.07.2009, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný, ako aj výrok, ktorým bolo u obžalovaného ml. L. X. podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zákona upustené od potrestania, zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim i priťažujúcim okolnosťami, ako aj pomerom každého z obžalovaných a možnosťami ich nápravy z hľadiska účelu trestu, ich individuálnej i generálnej prevencie tak, ako na ne podrobne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd, pričom uložené tresty odňatia slobody (resp. výroky o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. u obžalovaného Y. U., ako aj výrok, ktorým bolo u obžalovaného ml. L. X. podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. upustené od potrestania), u každého z obžalovaných sú súčasne dostatočným vyjadrením ich morálneho odsúdenia spoločnosťou, keď pritom krajský súd poukazuje na to, že od spáchania skutkov všetkými obžalovanými do rozhodnutia odvolacieho súdu na podklade odvolania prokurátora v neprospech obžalovaných o nich, uplynula doba 13 rokov.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa krajský súd považuje za potrebné navyše uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane ľudského života a zdravia a rovnako aj majetku a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustili aj všetci traja obžalovaní, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zjavné, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami, majúcimi vplyv na potrestanie všetkých troch obžalovaných, vzal pri tom do úvahy najmä to, že všetci traja obžalovaní - jeden z nich v čase spáchania skutku ako mladistvý páchatel' - sa priznali k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a napomáhali tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdili vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. Obžalovaní tým, že pred súdom urobili vyhlásenia o vine, podstatne uľahčili súdu dokazovanie ich trestnej činnosti, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu

takýto postoj obžalovaných bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť. Prokurátorom navrhované prísnejšie tresty odňatia slobody by preto boli neprimerane prísne, minuli by sa prevýchovným účinkom a prevažovala by len represívna stránka trestu. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto správne závery, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaných ako páchatelov nie je ani jedenému z nich nevyhnutné ukladať prísnejšie tresty odňatia slobody, než ako jeho výšku určil v napadnutom rozsudku u obžalovaného T. K., resp. keď u obžalovaného Y. U. podľa § 44 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák. a keď u obžalovaného ml. L. X. podľa § 40 ods.1 písm.a) Tr.zák. upustil od potrestania. Uvedené výroky o trestoch odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému T. K., resp. výroky o upustení od uloženia súhrnného trestu, ako aj upustení od potrestania okresným súdom, zodpovedajú totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestov - ich primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádzajú ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňujú pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môžu v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uložených trestov odňatia slobody ani u jedného z obžalovaných ani na zmenu spôsobu ich výkonu v neprospech obžalovaného T. K., preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich, pretože vzhľadom na okolnosti prípadu a na pomery páchatelov možno mať za to, že by použitie trestnej sadzby navrhovanej prokurátorom bolo pre všetkých troch páchatelov neprimerane prísne, keď naviac od spáchania trestných činov uplynula už doba 13 rokov.

Pokiaľ sa týka prokurátorom namietaného právneho posúdenia skutkov u obžalovaných T. K., Y. U. a L. X. tak, ako tieto kvalifikoval na rozdiel od jeho záverečnej reči na hlavnom pojednávaní okresný súd, krajský súd len poukazuje na to, že výroky o vine nemohli byť napadnuté odvolaním z dôvodu, že podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaných o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním a ich správnosť odvolací súd potom ani nemohol preskúmať. Právna kvalifikácia skutkov u všetkých označených troch obžalovaných uvedená vo výrokovej časti napadnutého rozsudku je totiž totožná s právnou kvalifikáciou uvedenou aj v obžalobe prokurátora a pokiaľ obžalovaní vinu za takto kvalifikované skutky na hlavnom pojednávaní uznali, prokurátor navrhol ich vyhlásenie o uznání viny prijať a okresný súd ich vyhlásenie na hlavnom pojednávaní 8. júna 2015 v zmysle § 257 ods.1 písm.b) Tr.por. aj prijal s tým, že na tomto podklade už vykoná dokazovanie len vo vzťahu k výrokom o treste a náhrade škody, meniť právnou kvalifikáciu skutkov spáchaných obžalovanými v ich neprospech už neprichádzalo do úvahy.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaných T. K., Y. U. a ml. L. X. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd po už spomenutom splnení prieskumnej povinnosti aj vo vzťahu ku skutku pod bodom 7 zistil, že súd prvého stupňa vykonal aj v tomto smere všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaných L. V. a X. V. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaných L. V. a X. V. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods.2 písm.a) Tr.zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že tento skutok spáchali obžalovaní, je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou, sa mohol

žalovaný skutok stať a mohli ho obaja označení obžalovaní spáchať spôsobom uvedeným v obžalobe. Avšak podľa druhej, prezentovanej obhajobnými tvrdeniami a výpoveďami obžalovaných L. V. a X. V. a dôkazmi vykonanými súdom prvého stupňa a z nich vyvodенými závermi, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nebolo dokázané, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu obžalovaní spáchali.

Vykonané dôkazy teda nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, v danej veci konkrétne prezentovaných v písomnom odôvodnení odvolania prokurátorom iným - pritom výlučne v neprospech obžalovaných - hodnotením dôkazov než aké urobil súd prvého stupňa (str. 7 odvolania prokurátora - č.l. 1183). Takýto záver nemožno však vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i dôkazy, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej skutok uvedený v obžalobnom návrhu pod bodom 7 obžalovaní nespáchali. Dôkazy z prípravného konania a z hlavných pojednávaní, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, umožňovali vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaní mohli spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaných priaznivejšia a keď nevylučujú ich obhajobu, že nekonali spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a žalovaný skutok nespáchali, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o ich vine.

Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva totiž nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, súd prvého stupňa správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaných priaznivejšia a podľa § 285 písm. c) Tr. por. ich spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Súd prvého stupňa takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaných L. V. a X. V. spod obžaloby prokurátora zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd prvého stupňa rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil súd prvého stupňa. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.